

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συντάσσεται υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἔχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀλλοθὲς παρεσχόν εἰς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν δημοσίαις, καὶ κατὰ τὸ Ὀλοκαυτίον τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἁγιωτάτου καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ῃν ἑκάστου μηνός
καὶ εἶνε προκληρωτάται δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λικ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Ἀδίου, 119, ἔναντι Χρυσοσκληρατώσεως

Περίοδος Β'.—Τόμ. 3^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1896

Ἔτος 18^{ον}.—Ἀριθ. 37

ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΑΡΑΒΕΥΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 265)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΤΙ ΕΣΟΦΙΣΘΗ Ο ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

Ψυχρότατοι ἦσαν αἱ πρῶται ἡμέραι τοῦ Φεβρουαρίου. Τὸν μῆνα τοῦτον τὸ φύχος ἐδῶ εἶνε τόσον δοιμύ, ὥστε καγόνει καὶ αὐτὸς ὁ ὑδράργυρος τῶν θερμομέτρων. Ἐνόμιζε τις ὅτι τὰ μόρια τοῦ ἀέρος δὲν ἐκινουῦντο πλέον καὶ ὅτι εἶχε στερεοποιηθῆ καὶ αὐτὴ ἡ ἀτμοσφαῖρα. Ὁ ἀήρ τὸν ὅποιον ἀνέπνεον ἔκατεν ὡς πῦρ. Ἐνεκα τοῦ υπερβολικοῦ τούτου φύχους, οἱ Ἴνδοι καὶ τῆς Εὐδρόμου Οἰκίας ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ μὴ ἐξέρχωνται πλέον διόλου. Ὁ οὐρανὸς ἦτο ἐκτάκτως αἶθριος καὶ οἱ ἀστερισμοὶ ἔλαμπον μετ' ἀπαρμιλλοῦ διαυγείας. Ὡς πρὸς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, περὶ τὴν μεσημβρίαν, δὲν ἦτο παρά κράμα ἀσθενὲς ἥους καὶ ἑσπερινοῦ λυκόφωτος.

Μόνον οἱ ἰθαγενεῖς δὲν ἐδίσταζον νὰ ἐξέρχωνται μὲ ὄλον ἐκεῖνο τὸ φοβερόν φύχος. Ἀλλὰ πῶς ἀποφυλάξει ἐλάμβανον διὰ νὰ μὴ τοὺς καγῶσιν ἐξαίφνης καμμία μύτη, κανένα χερί ἢ κανένα πόδι! Ἦσαν τόσον καλά τυλιγμένοι μὲ τὰ δέρματα τῶν ρέννων, ὥστε δὲν ἐφαίνετο πλέον τίποτε ἀπὸ αὐτοῦς ὡμοίωζον μὲ δέρματα γουναρῶν κινούμενα. Ἀλλὰ διατὶ ἄρ' ἔγε νὰ ἐξέρχωνται ἀπὸ τὰς τρώγλας τῶν; Κατὰ διαταγὴν τοῦ Τσοῦ-Τσοῦκ. Δὲν ἔπρεπε νὰ πηγαίνουν νὰ βλεποῦν ἂν οἱ αἰμῆλωτοι τῶν—οἱ ὅποιοι δὲν ἠδύναντο νὰ κἀμνον τῶρα τὴν καθημερινὴν τῶν ἐπίσκεψιν.— ἦσαν ἀκόμη ἐκεῖ; Πρὸνοια ὄλωσ διόλου περιττὴ μὲ τέτοιον καιρὸν!

«Νὰ καθῆτε, ἀμφίβια τοῦ διαβόλου! τοῖς ἐφῶναξεν ὁ Κασκαμπέλ ἀπὸ τὴν Εὐδρόμου Οἰκίαν, διακρίνων αὐτοὺς διὰ μέσου τῶν ὑλοσκοπῶν τῶν παραθύρων. Αὐτοὶ, μωρὲ μάτια μου, πρέπει χωρὶς ἄλλο νὰ ἔχουν αἷμα φάκης εἰς τὰς φλέβας τῶν, γιὰ νὰ περιπατοῦν ἐδῶ ὅπου κάθε τίμιος ἀνθρωπος θὰ ἐπά-

γωνε σὲ πέντε λεπτά!»

Ἐντὸς τῶν δωματίων τῆς Εὐδρόμου Οἰκίας, τῶν κατακλειστων, ἡ θερμοκρασία ἦτο ὀπωσθήποτε ὑποφερτὴ. Ἦ ἔστια τοῦ μαγειρείου, εἰς τὴν ὁκοίαν ἔκαιον ὀρυκτὸν ξύλον—μεγάλῃ οἰκονομίᾳ τοῦ πετρελαίου!—μετέδιδε τὴν θερμότητά της εἰς ὅλα τὰ δωμάτια, τὰ ὅποια ἔπρεπε μάλιστα νὰ ἐκίρουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν. Τότε ὅμως, μόλις ἠνοιγετο ἡ θύρα, κάθε ὑγρὸν ἐπάγωνεν ἀμέσως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἀμάξης. Θὰ ὑπῆρχε διαφορά τοῦλάχιστον τεσσαράκοντα βαθμῶν μεταξὺ τῆς ἔσω καὶ τῆς ἔξω θερμοκρασίας, —περὶ τοῦ ὅποιου θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ βεβαιωθοῦν, ἂν οἱ ἰθαγενεῖς δὲν τοὺς ἔκλεπτον τὰ θερμομέτρα τῶν.

Περὶ τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἑβδομάδος τοῦ Φεβρουαρίου, ἡ θερμοκρασία ἤρχισεν ἀνεκασθήτως νὰ ὑψόνεται. Ὁ ἀνεμος μετεβλήθη εἰς νότιον καὶ οἱ χιονοστρόβιλοι ἤρχισαν νὰ τύκτουν μετὰ μανίας ἀνυπερβλήτου τὰς ἀκτὰς τῆς Νέας Σιβηρίας. Βεβαίως ἡ Εὐδρόμου Οἰκία δὲν θάναττεγεν, ἂν δὲν προησπίετο ὑπὸ βράχων ὑψηλῶν καὶ ἂν δὲν ἦτο χωμμένη ἀρκετὰ μέσα εἰς τὴν χιόνα.

Ἐνίοτε ὑψοῦτο ἡ θερμοκρασία καὶ πάλιν κατέπιπτεν. Ὅπως δὴποτε, περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνός, ἡ θερμοκρασία ἦτο κατὰ μέσον ὄρον εἰκοσι βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν. Ὁ Σέργιος, ὁ Κασκαμπέλ, ὁ Γιάννης, ὁ Ἀλέκος καὶ ὁ Μακρολίελας, μὲ πολλὰς προφυλάξεις, ὥστε ἡ μεταβάσις νὰ μὴ εἶνε ἀπότομος, ἐτόλμησαν τέλος νὰ ἐξέλθουν. Ὅλος ὁ περὶ τὴν Εὐδρόμου Οἰκίαν χώρος ἦτο

«Ὁμοίωζον μὲ δέρματα γουναρῶν κινούμενα» (Σελ. 289, σελ. α.)

σκεπασμένον ἀπὸ παχὴ στρώμα χιόνος, ὥστε δὲν ἐφαίνετο πλέον αἱ ἀνωμαλῖαι τοῦ ἐδάφους. Φῶς ὀπωσθήποτε δὲν ἐλείπεν· ἐπὶ δύο ὥρας ὁ ὄρθιων πρὸς νότον ἐφωτίετο ἀπὸ ὠχρὰν ἀνταύγειαν ἀκτίνων, ἀπὸ μίαν λάμπην χωρὶς θερμότητα, ἡ ὅποια θὰ ἠῤῥεξε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας. Ἠδύναντο λοιπὸν νὰ κἀμνον ἄλιγον περιπάτου καὶ πρῶτα πρῶτα νὰ ἐπισκεφθοῦν, καθ' ἣν εἶχον ὑποχρέωσιν, τὸν Τσοῦ-Τσοῦκ.

Τοὺς ὑπέδεχθη μὲ τὰς αὐτὰς διαθέσεις ὁ πείσμων ἀρχηγός. Τοὺς εἰδοποίησε μάλιστα ὅτι ἄφειλον νὰ εἴβουν τὰ τρισχίλια ρούβλια ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας, ἂν δὲν ἤθελον νὰ τὸν ἐξαναγκάσουν νὰ λάβῃ ἄλλα μέτρα. Τοῦτο ἀκούσας ὁ Κασκαμπέλ, ἀπεκρίθη δι' ὕβρεων—εἰς καθαρὰν γαλλικὴν, ἐννοεῖται.

εις τους πτωχούς μαθητάς, οι οποίοι θα διακριθούν εις τας εξετάσεις των.

Ελπίζομεν ότι τώρα, ότε οι φίλοι μας και περισσότεροι είναι και προθυμότεροι φαινονται, ο εύγενής σκοπός του Ταμείου θα εκπληρωθῆ εύρύτερον και ότι θα γίνη δυνατόν αν ἔχι δλα, αλλά σχεδόν δλα τὰ άπορα και επιμελή παιδία να λάβουν εις το τέλος του έτους από ένα τόμον της «Διαπλάσεως».

Φαντασθήτε πώς θα όφειλουν προς σάς εύγνωμοσύνην τὰ πτωχά παιδία όταν αναγινώσκοντα την «Διάπλasiν» βάποκομίσουν την άφελειαν και θα αισθανθούν την εύχαριστήριον την οποίαν αισθάνεσθε και σεις σήμερα, διότι οι-

γονείς σας δύνανται να πληρώνουν και να σας παρέχουν την «Διάπλasiν». Η σκέψις αυτή θα σας κάμη να συλλογίζεσθε πάντοτε το T α μ ε ι ο ν τ ω ν άπορων δσάκις έχετε διαθέσιμα όλίγα χρήματα και θέλετε να τα εξοδεύσετε ούτω πως, ώστε να κάμετε δι' αυτών δωρη τδ δυνατὸν περισσότερον καλὸν και εις τὸν εαυτὸν σας και εις τὸς άλλους.

Εμπρός λοιπὸν ἰ το ταμείον των άπορων αναγεινισταται και από σήμερα δεχόμεθα τὰς εισφοράς σας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Υ. Γ. Μικρά ποσά δεκτά και εις γραμματόσημα.

ΠΩΣ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Γ'

Εις το προηγούμενον άρθρον (σελις 259) σὰς ύπεσχέθη, μικροί μου φίλοι, να σας δώσω ύπόδειγμα φιλικῆς επιστολῆς του δευτέρου είδους και σήμερα εκπληρῶ την ύπόσχασίν μου.

Ενθυμείσθε βέβαια—όσοι άνεγνώσατε— τὸν Μικρὸν Αόρδον, τὸ θαυμασίον εκείνο μυθιστόρημα, τὸ όποιον έ δημοσίευσα εις τὸν 22ον τόμον μου. Εκεί, ο μικρός Κέδρικ Ερρολ αναχωρεῖ από την Νέαν Υόρκην μετά της μητρος του και μεταβαίνει εις την Άγγλιαν δια να ζήσῃ πλησίον του πάππου του, τὸν όποιον θα εκληρονόμη και να γίνη

κατ' αρχὰς μὲν λόρδος Φωλεροῦ κατόπιν δὲ κόμησ του Δόρινκουρ. Εις την Νέαν Υόρκην άφήκεν ένα αγαπητὸν φίλον τὸν γηραιὸν κ. Χώψ, έντιμον έδωδιμοπώλην, ο όποίος είχε τὸ κατάστημά του πλησίον της οίκιás του και δια τουτο συχνά μετέβαινεν εκεί ο μικρός Κέδρικ και συνωμίλλον. Όλίγον καιρὸν μετά την εις Λονδίον άφίξιν του ο μικρός Λόρδος έστειλε προς τὸν κ. Χώψ την εζῆς άφελῆ, αγαθήν και χαριτωμένην επιστολήν. Οραιότερον ύπόδειγμα δυσκόλως θα ήδύνατῆ τις να εύρη :

«Αγαπητέ μου κ Χώψ,

Πρέπει να σας όμιλήσω περί του πάππου μου. Είπε ο καλλίτερος κόμησ που έμπορείτε να ιδῆτε. Σὰς βέβαιά ότι είστε ήπατημένος, νομίζων ότι οι κόμητες είναι τυράννοι. Ο ίδιικός μου τουλάχιστον δέν είναι δόλου τυράννος. "Αχ, πὼς ήθελα να τον εγνωρίζατε! Θα εγίνεσθε οι καλλίτεροι φίλοι του κόσμου, είμαι βέβαιος. "Εχει ρευματισμούς εις τὸ ποδάρι και ύποφέρει πολύ, αλλά είναι τόσο ύπομονητικός! Κάθε μέρα τὸν αγαπῶ περισσότερο" θα ήμπορούσε κανείς να μὴν αγαπῆ με την καρδιά του ένα τέτοιον άνθρωπον, ο όποιος προς ελίκους είναι καλός και λησμονεῖ πάντοτε τὸν εαυτὸν του. χάριν τὸν άλλων; "Ηθελα πολύ να εβουνομιλούσατε μαζί του. Δέν φαντάζεσθε πὼς πράγματα ξέυρει" έμπορεῖ κανείς να τον ερωτήσῃ δι' ὅτι πρῶγμα θέλει. Μοῦ εγάρισε ένα άλογάκι και της μητέρας μου ένα άμάξι κουπέ. "Εγω τρία δωμάτια ιδικά μου γεμάτα από βιβλία και παιχνίδια. Η έπαυλις είναι πολύ μεγάλη, χάνεται κανείς μέσα. Ο Ουίλκις μου εῖπε (ο Ουίλκις είναι ο ίπποκόμος μου) ότι εις τὰ ύπόγεια ύπάρχον φυλακαί. Τὸ δάσος θὰ σας ήρесе πολύ. Έχει πελώρια δένδρα και έπιετα δορκάδες, κουλέια και κάθε είδος ζωου. Ο πάππος μου είναι πολύ πλούσιος, αλλά δέν είναι οὔτε σκληρός οὔτε υπερήφανος, ως ενομίζατε ότι είναι οι κόμητες. Αγαπῶ πολύ να πηγαινω περίπατο μαζί του" οι άνθρωποι εδῶ είναι πολύ εύγενεις όπου μὰς ιδουν βγάδουν τὸ καπέλο των, αι γυναίκες μὰς κλίνουν ύποκλίσεις και καμμία φορά μὰς λέγον: "Ο Θεοσ να σας φυλάξῃ! Ευέρω τώρα να καθάλικωσώ" αλλά μ' εκουούσε πολύ τὸ τρότ. Ο πάππος μου έχει ένα ενοικιαστήν, ο όποιος δέν ήτο εις κατάστασιν να πληρώσῃ τὸ ενοικίόν του" αλλά τὸν άφησε εις τὸ κτῆμά του και τώρα ή κυρία Μίλλον, η οίκονόμος της εκάουσε του πηγαινει καθημερινώς κρσκι και ιατρικά δια τὰ άρρωστα παιδία του. "Επιθυμῶ πολύ να σας έβλεπα. Σὰς παρακαλῶ να μου γράψετε.

Ο αγαπῶν σας μικρός φίλος
Κέδρικ Ερρολ

Υ. Γ. Η φυλακή που σας έδρα, είναι άδεια: ο πάππος μου ποτέ δέν εκλείσει κανέναν εις αυτήν.

Υ. Υ. Γ. Είναι καλός σαν και σὰς. Ολος ο κόσμος εδῶ τον αγαπῶ.

Κ. Ε.

«Αν θέλετε τώρα και πλέον ζωντανήν επιστολήν, εχι δηλαδή από μυθιστόρημα, αλλά από τὸν κόσμο της πραγματικότητας, ιδου η επιστολή την οποίαν μου έστειλεν εσχάτως η μικρά μου φίλη Ροδὸδάκτυλος Ηώς:

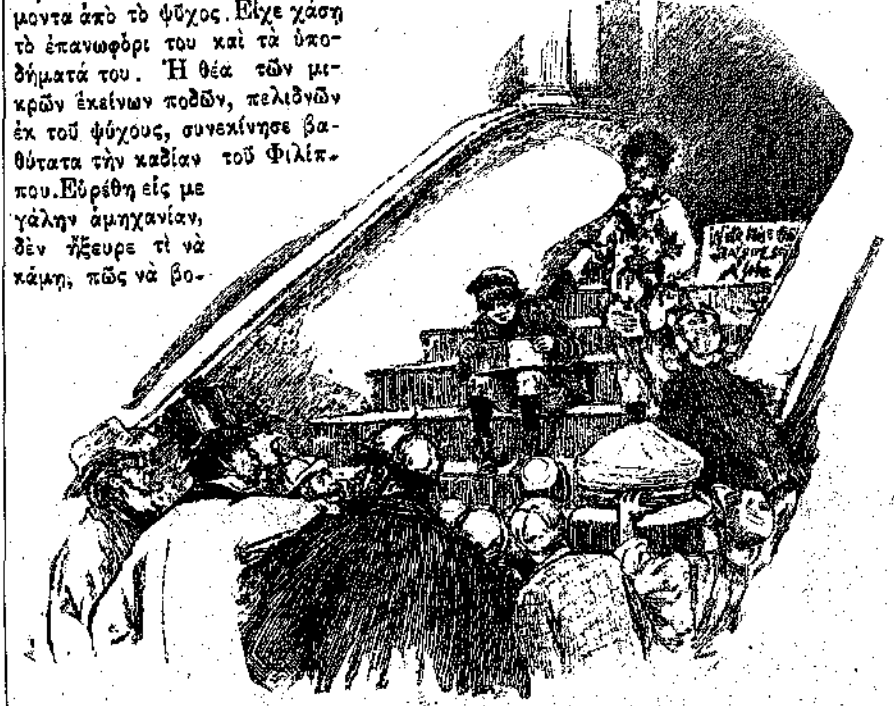
Αγαπητή μου Διαπλάσις,

Πιστεύω να με συγχωρήσῃ, αν δέν σου εγγραψα δόλου εφέτος" αλλά τουτο προήλθε διότι είχαν πολλά μαθήματα. Προετοιμάζομαι να εισέλθω εις τὸ Αρσάκειον και δια τουτο είναι ανάγκη να μελετῶ περισσότερον, μετά δὲ την εις τὸ σχολεῖον κατάταξιν μου ελπίζω ότι θα κατορθώω να σου γράψω συχνότερον (και εχι κάθε επτά και όκτώ μηνος). Δέν εχεις ιδέα, φιλάτῃ μου, πό-

Ο ΟΡΦΑΝΟΣ

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΟΡΛΕΑΝΗΣ
[ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ]
(Συνέχεια: 82ε σελ. 286)

Ο Λίλυβελ ύπεσχέθη ταπεινῶς να κάμη τὸ θέλημα του Φίλιππου. Η ύπόσχέσις βέβαια δέν τω εστοίχιζε τίποτε. Αλλά δέν παρήλθε μια εβδομασ και ο Λίλυβελ επέστρεφεν εις κατάστασιν ελευεηνήν. Ο Φίλιππος, εῖδοποιηθείς μυστικῶς, κατήλθεν εις τὸν σταυλον, όπου εύρε τὸν μικρὸν αλήτην τρέμοντα από τὸ φόβος. Είχε χάσῃ τὸ επανωφόρι του και τὰ όκοδάματά του. Η θεα τὸν μικρῶν εκείνων ποδῶν, πελιδνῶν εκ του φόβους, συνεκίνησε βαθύτατα την καρδιαν του Φίλιππου. Ευρέθη εις με γάλην άμνηχανίαν, δέν ήξευρε τι να κάμη, πὼς να βο-

«Πρὸ της πινακίδος ίστατο ο Λίλυβελ». (Σελ. 293, στήλ. γ.)

ήθησῃ τὸν άτυχῆ φίλον του Λίλυβελ.

Άλλο μέσον δέν έβλεπε, παρά να παρακαλήσῃ θερμῶς τὸν Θωμῶν να δεχθῆ και πάλιν τὸν Λίλυβελ εις τὸν σταυλον, παρά τὰς ρητάς διαταγὰς τὰς όποιás είχε λάβῃ έως οὔ θα εύρισκε τρόπον να εζέλθῃ εκ της δυσχερούς θέσεως.

— Παινώ ἰ η πρώτη λέξις, την όποιαν εξεστόμισεν ο Λίλυβελ, μόλις εγχατεστάθη εις τὸν σταυλον.

— Καμμένε Λίλυβελ! και τὰ λεπτά που σου έδωσα την άλλην εβδομάδα τί τα εκάμες; Πὼς τα εξόδευσεσ όλα; ήρώτησεν ο Φίλιππος.

— Μά, να... ξεύρω κ' εγὼ... τὰ εξόδευσα... γιατί... πὼς να σας πῶ.

Και ο Λίλυβελ εσταμάτησε, ψιθυρίσας ακαταλήπτους τινὰς λέξεις.

— Επὶ τέλους σ' έρωτῶ! εῖπεν ο Φίλιππος, τι εκάμες τόσα λεπτά που σου έδωσα; Για να πεινάς έτσι, θα πῆ ότι τὰ εξόδευσεσ από την πρώτην ήμέραν. Ο Λίλυβελ εταπεινωσε την κεφαλήν και ήρχισε πάλιν τὰς ακαταλήπτους λέ-

ξις. Εῖδεν επί τέλους ο Φίλιππος ότι δέν ήτο δυνατόν να λάβῃ καμμίαν εξήγησιν και παρητήθη της ανακρίσεως. Αλλως τεη στιγμή δέν ήτο κατάλληλος, διότι ο μαυρός του φίλος έπεινούσε πολύ. Έτραξε λοιπὸν άμέσως ο Φίλιππος και παρεκάλεσε τὸν Βασέτον να του δώσῃ όλίγον φαγητὸν δια τὸν Λίλυβελ—αὐτὸ ήτο τὸ πλέον έπιείγον,—οὔτω δὲ ο μικρός μαυρός έγινε πάλιν τρῳτικός της λαίδης Ένσορτ.

Αλλά αυτην τήντροαν η λαίδη δέν εμαθε τίποτε. Ο Φίλιππος άπηγόρευ-

σεν εις τὸν Λίλυβελ άπολύτως να πατήσῃ τὸ πόδι του εις τὴν οίκίαν, ώστε οὔτε εφαντάζετο κἀν η λαίδη Ένσορτ ότι ο άνυπόφορος Λίλυβελ, τὸν όποιον είχε διώξῃ κακὴν κακῶς, εύρε πάλιν άσυλον εις τὸν σταυλον. Μίαν ήμέραν, επιστρέφουσα εκ του περιπάτου, εῖδε με μεγάλην της εκπληξιν τὰ προκύλαια του μεγάρου της κατειλημένα από πλήθος ανθρώπων και άγιοπαίδων της συνοικίας. Και όταν ο Θωμῶς εσταμάτησε την άμαξάν της πρὸ του πυλῶνος, εῖδε μίαν πινακίδα μ' επὶγραφην επί της ανωτάτης βαθμίδος της κλίμακος.—φαντάζεσθε πλέον με ποίαν εκπληξιν και φρίκην. Η επὶγραφῃ αυτη επληροφρβεῖ πάντα όστις θα ελάμβανε τὸν κόπον να την αναγνώσῃ—και ήτο τόσοσ δυσανάγνωστος!—ότε αντί πέντε λεπτῶν ήδύνατο ναπολαύσῃ τὰ ωραιότερα, τὰ θαυμαστότερα και τὰ πλέον γυμνασμένα λευκά ποντίκια που ύπήρχαν εις τὸν κόσμο! Πρὸ της πινακίδος, ίστατο ο Λίλυβελ, φορῶν μίαν από τὰς ωραιότε-

1895) εις δε τον Ανδρειον Αργοναυτη κτδ Φανώπαραν (επι στή. Βελουού, αυτίδι) Συγχαίρει δε το Μαρτεϊον της Δωδώνης διά τον Επανον.

Από ένα γυμνο γράμμα στέλλει η Διακλασις εις τους φίλους της : Ανδρειον Αργοναυτην, Χρυσήν Αμυνοδάν (εις την οπειαν έσσειλα τα βιβλία) Αδν Κεράτην, Σαφώ Σκιαδάρειον, Κωνσταντίνον Ηρίτων (έ, δαν πειρά, ζει !) Μικρόν Διάβολον, Μεταρρυθμιστήν Μ. Έκτορος Σιγούρου (τά ε'πα έλα εις τον κ. Ν. Ε. και μου ειπε ότι θά σου γράψη), Τσουκρίδαν (άν, θά μείνη δε α ρ κ ω ε εις τόψάληρον νό μου το γράφησ διά να τυπωσά ταυτίαν, διά την βραϊαν θά στέλλη 50 λεπτά) Αηδούρα της Κρήμου, (σου έστάλησαν τα φύλλα διά τα όποια όφειλε 60 λεπτά) Κωσταντινον Παλαιολόγον κτδ κτδ.

Εις όσας επιστολάς έλαθα μετά την 31 Αυγούστου, θάπαντησώ εις τα προσεχέ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι άσκασις στέλλονται μέχρι 14 Οκτωβρίου.

486. Συλλαβόγυρφος.

Αν γράμμα και έπίρρημα εις την σειράν τά [όσης], Έκ της μυθολογίας μας θεάν θ' άποτελέσθ.

487. Στοιχειόγυρφος.

Όπως είναι άν μ' άφήςσκι κρέω, λες δει πετώ, Αν με άποκεφαλίσθ, τότε άμέσως έρωτά.

488. Αναγραμματισμός.

Όσος είναι των αρχαίων όσος είναι άν μ' άφήςσκι Και του Τακούδους τις άν με αναγραμματίσθ.

489. Αίνεγμα Δημώδες.

Καλογέροι χίλιοι δέ ξένα στυλο άκουπισμένοι, Βοτάλη υπό του Μαχηρίου Βασιλόπουλου

490. Ζήτη

Ν' αντικαταστάσωιν οι σταυροί διά γραμμάτων, ώστε να γινώσκεται, εις μέν την κυρτήν το όνομα πτηνού, εις δε την θάσαν Ευρωπαϊκού κράτους, εις δε τον κορμόν εκ των άνω προς τα κάτω όνομα νήσου της Ελλάδος αι δε στιγμαί ούτως ώστε αι λέξεις αναγνωσκόμεναι όριζοντίαι να σημαίνωσι. 1, Αίμνη της Ελλάδος. 2, Τόπον όπου έκειτα περίφημον μαντεϊόν. 3, Όθρον. 4, Βασιλέα.

491. Κλιμακωτόν.

Ν' αντικαταθώσωιν οι σταυροί διά γραμμάτων ώστε εις μέν το δεξιόν σκέλος να γινώσκεται όνομα άρχαίας βασιλείας, εις δε το άριστερόν θεός, εις την κατωτάτην βαθμίδα όνομα ήρωος, εις την μεσαϊαν δένδρον, και εις την ανωτάτην ρήτορος.

492-495. Μεταμορφώσις

Η Όρα δι' 8 μεταμορφώσεων να γίνη Χρόνος. Το Έτος δι' 8 μεταμορφώσεων να γίνη Αϊώθ.

494-498. Μαγικόν γράμμα.

Αι' αντικαταστάσωιν ενός ούούδητος γράμματος έκάστης των κάτω λέξεων μετά δύο άλλων, πάντοτε των αυτών, σχηματίσωιν έλλάς τόσας λέξεις : Ηρα, φάρος, άσημος, αυτή, Ισός.

499. Τριπλή άποστειχίς

Τά αρχικά γράμματα των ζηουμένων λέξεων άποτελούσι το όνομα ψυχικού παθήματος, τά τέταρτα όνομα δένδρου, και τά τελικά όνομα γυναικός :

1, Χώρα της Άσίας 2, Όρος Έλληνικόν. 3, Πέλαγος. 4, Αίμνη.

500. Έλλειμοσύμφωνον.

η-αια-ε-ε-αι-ευαι-οο-ε-ε-αι-ουαι-ααιω.

501. Γράφος κόμοι

Αδη φρόνον Ν Σός Βοτάλη υπό του Ατρεμήτου Πολιμεταού

ΑΥΣΕΙΣ

των ημερολογιακών άσκήσεων της 3 Αυγούστου, 1896

- 397. Μίασμα (Μ, άμα).—398. Τέρτα. "Υδρα.—399.—Κίνα, Κάιν.—400-403. Δημήτριος, (Μήτηρ, Διός). Ίερουσαλήμ, (Εύρωσι, μήλα). Μαγνησία, (Μάνη, σιγά). Φερενίκη, (καρί, νέφη).—404-408: Γινόμενη της αν- 409. ΗΜΕΡΑ ταλλαγής διά των γραμμάτων μ και ν σχηματίζονται αι λέξεις : νήμα, μήκων, μάλλον, γάμος, τέμνω.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Βιβλία διά Οικογενείας και παιδία έκδοθέντα υπό της Διευθύσεως της « Διαπλάσεως » και πωλούμενα εις το Γραφείον αυτής.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Συλλογή πρωτοτύπων και άνεκδότων μονολόγων, διαλόγων και δραμάτων, δι' έστιας Σχολείων και Οικογενειών. Περιέχει πέντε μονολόγους, έξ διαλόγους και τρία δράματα.—Τιμάται φρ. 2.

Βιβλίον νεώτατον Γρηγορίου Ξενοπούλου

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Αιμίλιου Είμαρμένου (Άριστοτ. Π. Κουρτίδου) Μικρά σκηναί προς παράστασιν εν σχολικαίς ή οικογενειακαίς έστιας. Σειρά Πρώτη, περιέχουσα 13 διαλόγους..... δρ. 1,20. Σειρά Δεύτερα, περιέχουσα 10 πατριωτικούς διαλόγους δρ. 1,20

Η ΜΑΡΟΥΣΙΑ

Μυθιστόρημα P-J-Stahl, βραβευθέν υπό της Γαλλικής Άκαδημίας. Μετάφρασις Π. Ι. Φέρμου μετά 21 εικόνων. Χρυσόδετον δρ. 5.—Άδετον δρ. 3,50

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ

Μυθιστόρημα ζωηροτάτου ενδιαφέροντος, υπό André Laurio. Μετάφρασις. Π. Ι. Φέρμου, μετά 20 εικόνων. Χρυσόδετον δρ.5.—Άδετον δρ. 3,50.

Η ΑΝΘΟΥΛΑ

Μυθιστόρημα υπό Α. Gennevraye χαριεστάτον και ήθικώτατον. Μετάφρασις Άρ. Π. Κουρτίδου μετά 26 εικόνων. Χρυσόδετον δρ. 5.—Άδετον δρ. 3,50.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ

Διήγημα διδακτικόν μετά 25 εικόνων, βραβευθέν υπό της Γαλλικής Άκαδημίας. Χρυσόδ. δρ. 2,75 Άδετον δρ. 1,75

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Συλλεγέν υπό Ν. Π. Παπαδοπούλου Τρία τομίδια, άν έκαστον περιέχει υπέρ τα 200 χαριεστάτα παιδικά πνευματικά δυνάμενα να φαιδρύνωσι και την μάλλον σκυθρωπήν συναναστροφήν.—Χρυσόδετα και τά τρία μαζί δρ. 2,50.—Άδετον έκαστον τομίδιον λεπτ. 50.

Η ΜΟΥΣΑ

Τόμος περίεχων 150 ποιηματα παιδω- γωγικά, κατάλληλα προς άπαγγελίαν.

ΟΙΚΙΚΟΣ

Μεταφρασις: Σοφίας Δήμου ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΙΟΥ Έπαγωγίατον και διδακτικόν διήγημα. Μετάφρασις Άρ. Π. Κουρτίδου. Άδετον δρ 1,50

Ο ΠΥΡΕΙΟΠΩΛΗΣ

Φελικτώτατον και μορφωτικόν του χαρακτήρος και της καρδίας μυθιστόρημα. Βραβευθέν υπό της Γαλλικής Άκαδημίας. Μετάφρασις Π. Ι. Φέρμου μετά 24 εικόνων. Χρυσόδετον. δρ. 5.—Άδετον. δρ. 3,50.

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τιμάται: Άδετον δρ. 1,50 ΒΑΙΤΑΝ ΖΕΡΑΗ Περιήγησις εις τον Κούκασον ήθη, έθιμα περιπέτειαι. Μετάφρασις Σοφίας Δήμου. Άδετον δρ. 1,50

Η ΝΙΝΑ

Άμερικανικόν μυθιστόρημα. Μετάφρασις Π. Ι. Φέρμου μετά 19 εικόνων Χρυσόδ. δρ. 5.—Άδετον δρ. 3,50

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

ήτοι οδηγία περί του εύγενούς και εύπρεπώς φέρεσθαι κατά τάς διαφόρους κοινωνικάς σχέσεις, συνταχθέν υπό Σοφίας Δήμου επί τη βάσει των άρίστων ευρωπαϊκών συγγραμμάτων.—Μέρος Α'. λεπτ. 60.

Ο ΦΩΤΗΣ

Έπικολυρικόν ποιημα έκτάκτου ενδιαφέροντος υπό Χριστοφόρου Σαμαρταϊδου. Τιμάται: λεπτ. 50.